

МОТИВИ към присъдата по НОХД № 3918 по описа на Варненския районен съд за 2022 година, 38 състав.

Против подсъдимият В.В.А. Варненският районен прокурор е повдигнал обвинение по чл. 196 ал. 1 т. 1 вр. с чл. 194 ал. 1 от НК, за това, че на 19.08.2021 г., в гр. Варна, ул. „Дубровник“ № 50, условията на опасен рецидив, отнел чужда движима вещ - велосипед „Аполо Експендър“, на стойност 256,00 лева /двеста петдесет и шест лева/, от владението на Ралица Пламенова В., без нейно съгласие, с намерение противозаконно да я присвои.

Пред съда подс. А. изразява противоречиви позиции по обвинението. Първоначално изразява желание да сключи споразумение с представителя на прокуратурата, като след като му е бил назначен служебен защитник и са били обсъдени параметрите на споразумение, заявява, че не желае да сключи споразумение и производството по делото е протекло по общия ред. В хода на съдебното следствие подс. А. не се признава за виновен. Пита защо, след като има две лица на видеозаписите, другото лице не е призовано като обвиняем. Относно случилото се сочи, че е закупил велосипеда от едно момиче, с което бил в апартамента, за да го препродаде, примерно. Колелото било пред вратата на апартамента, тя му го предложила и му го посочила и той го купил. Вечерта видял Р.слав, В. и другата жена пред казиното, които си заминавали от казиното и той тръгнал с тях. Отишли в жилището на В. и там употребили наркотични вещества. Жената му предложила колелото и той питал дали не е крадено, а тя казала, че не е. Сторило му се странно жена да краде детски колелета. Жената вкарала колелото в апартамента на В.. По това време В. и Р.слав не били в апартамента, а заминали и ги оставили сами там. За колелото подс. А. заплатил сума от 70-80 лева, взел го и си заминал. Било светло, рано сутринта, около 5-6 часа. После продал колелото. Щетите възстановил.

В последната си дума иска оправдателна присъда.

В пледоарията си по съществото на делото представителят на ВРП счита, че от доказателствата по делото безспорно се доказва вината на подсъдимия. Моли съда да го признае за виновен по възведеното обвинение, като наложи наказание „Лишаване от свобода“ за срок около средният размер, предвиден за това престъпление, което да бъде изтърпяно при строг режим като възложи и направените разноски.

Подсъдимия А. сочи, че е патил щетите, макар делото да върви по общия ред. Признава, че на записите е той, въпреки, че дори и да не признае, тези записи не доказват, че е той. Признал е всяко свое престъпление, но при положение, че не е той, няма как да признае.

След преценка на събраните по делото доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Св. В. и св. М. живели в условията на фактическо съжителство в гр. Варна, ул. „Дубровник“ № 50, ет. 7, ап. 35.

Св. В. закупила от Великобритания детски велосипед „Аполо Експендър“, който предоставила за управление на своя син Кристо. Към месец 08.2021г. велосипедът се съхранявал в обособено пространство - ниша между етажите - етаж № 6 и етаж № 7 в гр. Варна, ул. „Дубровник“ № 50, като същият не бил прикрепен по специален начин в посоченото пространство.

На 19.08.2021 г., св. М. се намирал в дома си, като около 08:00 часа, излизайки от апартамента забелязал, че велосипедът, управляван от Кристо /синът на св. В./ си бил на

мястото.

Достъпът до жилищния блок обичайно бил контролиран и до него имали достъп само живущите, които разполагали с чип, посредством който входната врата блок се отваряла. На 19.08.2021 г. системата не работела.

На същата дата сутринта, по неустановен начин подс. А. проникнал в жилищния блок и от нишата между етаж № 6 и етаж №7 взел велосипеда „Аполо Експендър“, собственост на св. В., тъй като решил да го отнеме.

Подс. А. взел велосипеда, след което, носейки го, тръгнал да слиза по стълбите на жилищния блок до етаж № 6, откъдето да се качи на асансьора.

Междувременно св. Н., който познавал подс. А., по-рано на същия ден докарал до жилището ѝ в гр. Варна, ул. „Дубровник“ № 50, ет. 6 със своя автомобил - „Фолксваген Поло“ с рег. № ****, своя приятелка- св. Ц., двамата пили кафе и около 08,30 часа той си тръгнал от жилището ѝ, като изчаквал да дойде асансьора.

В този момент св. Н. възприел подс. А., който слизал надолу по стълбите, носейки велосипеда. Двамата се поздравили и подс. А. попитал св. Н. дали е с автомобил. След като св. Н. потвърдил, подс. А. поискал от него да го закара до „Мак Драйв“. Св. Н. се съгласил, като двамата - св. Н. и подс. А., се качили в асансьора на жилищния блок. Подс. А. носел велосипеда, като не споделил на св. Н. по какъв начин го е придобил. Извън блока двамата отишли до л.а. „Фоксваген Поло“, подс. А. поставил велосипеда в багажника на автомобила, след което се качил в него на предна дясна седалка и двамата потеглили. Тези действия на св. Н. и подс. А. били възприети от св. Л. - съсед на св. В. и св. М..

В района на „Мак Драйв“ в гр. Варна, св. Н. спрял автомобила и подс. А. слезъл от него заедно с велосипеда.

Около 11:00 часа на 19.08.2021г. св. М. се прибрал в жилищния блок, където установил липсата на велосипеда. В разговор със свои съседи, св. Л. му споделил, че е възприел по-рано сутринта двама мъже, единият от които е носел велосипед, отговарящ на описанието на отнетия такъв.

Сигнализирани били полицейските органи за извършеното отнемане.

По делото били приобщени записи от охранителни камери от процесната дата от магазин „Крими шоп“ и магазин „Елба“, при прегледа на които св. Д. - разузнавач Сектор „Криминална полиция“ при Второ РУ - ОД на МВР – Варна, категорично разпознал лицето от мъжки пол, което носело отнетия велосипед като В.В.А. по прякор „Декстѐра“.

С протокол за доброволно предаване подс. А. предал сумата представляваща равностойността на отнетия велосипед - сума в размер на 256,00 лева, която посредством разписка била върната на св. В..

Видно от заключението на видео-техническата експертиза, на записи с камери за видеонаблюдение, с информация от 19.08.2021 г. от магазин „Крим шоп“ и магазин „Елба“, находящи се в района на жилищен блок № 50 на ул. „Дубровник“ в гр. Варна не е възможно да се снемат снимков материал с потенциална идентификационна стойност на две лица от мъжки пол, описани в Докладна записка от 29.09.2021г. на инспектор Д. от предоставените за изследване дискове. Не е възможно да се установи едни и същи ли са лицата, записани на предоставените дискове и направените снимки на лица Р.слав Пламенов Н. и В.В.А.. Не се изключва възможността лицето с черна фланелка да е Р.слав Пламенов Н., а лицето с шарена фланелка да е В.В.А., тъй като се открива сходство в общи признаци, като телосложение и форма, и цвят на косата. В 08,50 часа се вижда лице от мъжки пол с шарена фланелка, къси сини дънки и черни маратонки и видимо дълга коса до раменете да носи детско колело, което вкарва в лек автомобил рег. №**** и с лицето с черната фланелка се качват и

отминават по улицата в 08,51 часа. Видеозаписите, съдържащи се в представените за изследване дискове са автентични – не се откриват манипулации по същите. Велосипедът, фиксиран на видеозаписите е сходен с велосипеда, който е заснет от П.М. по форма, големина, цвят и конфигурация.

От заключението на назначената и изготвена съдебно - оценителна експертиза се установява, че стойността на отнетата вещ възлиза на 256,00 лева /двеста петдесет и шест лева/.

Изложената фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства : показанията на разпитаните в с. з. свидетели В., М., Л. и Д., както и депозираните показания в хода на досъдебното производство от св. Минчев, св. Н. и св. Ц., прочетени по реда на НПК в съдебно заседание; приобщените по реда на чл.281 от НПК писмени доказателства, събрани на досъдебното производство, като всички те са непротиворечиви и се допълват взаимно. Чрез приетото от съда заключение на съдебно- оценителната експертиза се установява стойността на отнетите вещи. Чрез приетото от съда заключение на лицево – идентификационната експертиза се установява сходство на подсъдимия с едно от заснетите от видеокамерите лица.

В показанията си пред съда св. В. се легитимира като собственик на вещта, като сочи, че тя е закупувала велосипеда. Соци още на обстоятелствата на установяване на извършената кражба.

В хода на съдебното следствие и в разпита си от досъдебното производство св. М. конкретизира мястото, където се е намирал велосипеда, както и начинът, по който е установил кражбата и предприетите от него действия впоследствие.

Св. Л. е очевидец на част от действията на подс. А., като пряко го е възприел да товари велосипеда в автомобила на св. Н.. Св. Л. категорично разпознава подс. А. като лицето, натоварило велосипеда в автомобила.

Св. Д. , който е възприел изготвените видеозаписи също категорично е разпознал подс. А..

По делото е изготвена лицево- идентификационна експертиза, която , ведно с показанията на св. Л. и св. Д. установява именно подс. А. като лицето, натоварило велосипеда в автомобила.

Преди да приеме за установена фактическата обстановка съдът прецени обясненията на подс. А., съобразно които той не е извършил кражба. Подс. А. сочи, че е закупил велосипеда от едно момиче, с което бил в апартамента, за да го препродаде , примерно. Колелото било пред вратата на апартамента, тя му го предложила и му го посочила и той го купил. Вечерта видял Р.слав, В. и другата жена пред казиното, които си заминавали от казиното и той тръгнал с тях. Отишли в жилището на В. и там употребили наркотични вещества. Жената му предложила колелото и той питал дали не е крадено, а тя казала , че не е . Сторило му се странно жена да краде детски колелета. Жената вкарала колелото в апартамента на В.. По това време В. и Р.слав не били в апартамента, а заминали и ги оставили сами там. За колелото подс. А. заплатил сума от 70-80 лева, взел го и си заминал. Било светло, рано сутринта , около 5-6 часа.

Опит да потвърдят версията на подс. А. правят св. Н. и св. Ц..

В съдебно заседание св.Ц. сочи, че вечерта била със св. Н. и посетили различни игрални зали. Засякла едно момиче с прякор «Аля», както и случайно засякла подс. А.. Четири човека били, когато подс. А. й бил на гости. Момичето казало, че няма къде да спи и

св. Ц. му оставила ключовете от апартамента. След това продължили да обикалят. В апартамента останало момичето. Впоследствие св. Ц. заявява, че в нейно присъствие не са се засичали Р., В. и момичето. Сутринта към 7-8 часа опитала да влезе в апартамента, звънила на вратата, но момичето не отваряло. След това заминала и отишла в Р., върнала се към 9-10 часа и момичето го нямало. Не помни на територията на апартамента да са се засичали четиримата.

Пред съда св. Н. сочи, че вечерта били той, подс. А. и две момичета, едното от които живее в чужбина. Отишли четиримата в тях, като той и момичето, което живее в чужбина излезли и се върнали сутринта. Разбрал, че момичето, което е приятелка на В., е продало на подс. А. някакво колело.

Вечерта св. Н. излязъл с двете момичета. Сутринта трябвало да отиде на работа и подс. А. го помолил да го закара до «Мак Драйв». При повторен разпит пред съда св. Н. сочи, че вечерта са били заедно четиримата- подс. А., той, В. и другото момиче. В апартамента отишли четиримата, като после той и В. излезли и се върнали сутринта, като В. била вече много пияна. Двамата със В. били заедно, когато се прибрали сутринта, като когато се прибрали в апартамента били подс. А. и момичето. Св. Н. си тръгнал, като подс. А. бил с колелото и го помолил да го закара.

Така, обясненията на подс. А. и показанията на св. Ц. и св. Н. категорично си противоречат по отношение на местоположението на подс. А. сутринта на 19.08.2021г.- дали същия се е намирал в апартамента заедно с момичето, както сочат подс. А. и св. Н., дали св. Н. и св. Ц. са посетили апартамента, където са пили кафе, както сочи св. Н., или св. Ц. сама звънила на вратата на апартамента и след като не ѝ отворили, се върнала при св. Н., както сочи самата св. Ц. или пък подс. А. се е намирал сам в апартамента с момичето и след като закупил от него велосипеда си тръгнал, като по това време св. Ц. и св. Н. не били там.

Противоречие между показанията на св. Н. и подс. А. възниква и по отношение на това дали подс. А. сам си е тръгнал с велосипеда, както твърди в обясненията си или това е станало с автомобила на св. Н..

Не така стои въпросът с показанията на св. Ц. и св. Н., депозиран в хода на досъдебното производство.

В показанията си от досъдебното производство св. Н. сочи, че е посетил сутринта на 19.08.2021г. дома на св. Ц., където пили кафе двамата. Когато си тръгнал, към 08,30 часа, докато чакал асансьора, видял отгоре да слиза негов познат «Декстър», който носел детско колело, зелено на цвят. Подс. А. го попитал дали е с кола и получавайки утвърдителен отговор, поискал св. Н. да го закара до «Мак Драйв». Св. Н. се съгласил, след което подс. А. натоварил колелото в автомобила и той го откарал до исканото място.

Св. Ц., в хода досъдебното производство също сочи, че сутринта на 19.08.2021 г. заедно със св. Н. посетили апартамента ѝ, където пили кафе. После св. Н. си тръгнал, като тя не е излизала да го изпраща и не знае дали се е виждал с някого. Вечерта, когато е била със св. Н. не е виждала «Декстър» Не е имала гости в апартамента си, не е правила парти купони и не е канила гости тогава.

Показанията на св. Ц. и св. Н. от досъдебното производство са непротиворечиви и си кореспондират, установявайки, че сутринта на 19.08.2021г. в апартамента на св. Ц. са се намирали само тя и св. Н., пили са кафе и впоследствие св. Н. си е тръгнал.

В подкрепа на тези показания е и отразеното в лицево- идентификационната експертиза, че при прегледа на видеозаписите от 19.08.2021г. в 08,16 часа се вижда лек черен автомобил да паркира до други автомобили на улицата. От дясната му страна слиза лице от женски пол с руса коса, а от шофьорската страна слиза лице от мъжки пол, облечено с черна фланелка, които заедно влизат в сградата.

В 08,50 часа се вижда лице от мъжки пол с шарена фланелка, къси сини дънки и

черни маратонки и видимо дълга коса до раменете да носи детско колело, което вкарва в лек автомобил рег. №*** и с лицето с черната фланелка се качват и отминават по улицата в 08,51 часа.

Не се изключва възможността лицето с черна фланелка да е Р.слав Пламенов Н., а лицето с шарена фланелка да е В.В.А., тъй като се открива сходство в общи признаци, като телосложение и форма, и цвят на косата.

Факта, че на видеозаписите е заснет подс. А. се потвърждава от показанията на св. Д. и св. Л., като св. Л., който е очевидец на част от деянието, в съдебно заседание е абсолютно категоричен, че именно подс. А. е вкарал колелото в автомобила.

От своя страна св. Д. също е категоричен, че при прегледа на предоставените видеозаписи е възприел подс. В. А., като го разпознал по телосложението, неговата походка, лицето и косата. Подс. А. отговорил дори на снимката по БДС.

Съдът не кредитира показанията на св. Ц. и св. Н., депозириани в хода на съдебното следствие, като счита, че тези показания на свидетелите са сформирани впоследствие с цел да скрепят защитната теза на подс. А..

За да не кредитира показанията на свидетелите, съдът отчете, че същите са както взаимно, така и вътрешно противоречиви, докато тези им показания от досъдебното производство не само са безпротиворечиви, но и се подкрепят от останалия доказателствен материал.

Предвид изложеното по-горе противоречие на обясненията на подс. А. и показанията на св. Ц. и св. Н., депозириани в хода на съдебното следствие с всички останали доказателства по делото, съдът намери, че тези обяснения съставляват защитна теза, която не може да бъде кредитирана.

Съобразно установеното съдът прие, че подсъдимият В.В.А. е осъществил от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 от НК, тъй като на 19.08.2021 г., в гр. Варна, ул. „Дубровник“ № 50, условията на опасен рецидив, отнел чужда движима вещ - велосипед „Аполо Експендър“, на стойност 256,00 лева /двеста петдесет и шест лева/, от владението на Ралица Пламенова В., без нейно съгласие, с намерение противозаконно да я присвои.

Обект на престъплението : обществените отношения, осигуряващи нормалното упражняване на правото на собственост върху движими вещи.

От обективна страна :изпълнителното деяние е осъществено чрез действия, които се изразяват в прекратяване фактическата власт върху вещите и установяване на своя.

Субект на престъплението - пълнолетно вмняемо физическо лице.

От субективна страна - деянието е извършено при пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал, че отнеманата вещ е чужда собственост, бил е наясно с противоправния характер на това, което върши, но въпреки всичко е насочил действията си към отнемане на вещта, след което се е разпоредил с нея. Волята му е била насочена именно към постигане на съставомерния резултат, и е искал и целял настъпването му.

Причини за извършване - незачитане на установения в страната правов ред, стремеж към облагодетелстване по неправомерен начин . Съдът намери, че подсъдимият е бил мотивиран да извърши кражбата от възможността да си набави парични средства, без за това да му се налага да полагат обществено полезен труд или да извършва действия на разпореждане със свое имущество.

Квалификацията на деянието по чл.196 ал.1 т.1 от НК пряко произтича от следното:

Подс. А. е многократно осъждан за извършени престъпления от общ характер против собствеността, за които е търпял и ефективно изпълнение на наказанието „Лишаване от свобода“.

Със Споразумение № 561 /03.11.2017 г., в сила от 03.11.2017 г. по НОХД № 4414/2017 г. на Районен съд - Варна, подс. А. е бил осъден за извършено на 26.03.2017 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 194, ал. 1 от НК на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, което да бъде изтърпяно при „строг режим“ в условията на затвор. С Определение № 522 от 26.03.2018 г. по ЧНД № 1088/2018 г. на Районен съд - Варна, влязло в сила на 11.04.2018 г., на основание чл. 25, ал. 1, във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК, на подс. А. е определено общо най - тежко наказание измежду наказанията по НОХД № 4414/2017 г., НОХД № 5569/2017 г. и НОХД № 5733/2017 г. и трите по описа на Районен съд - Варна, именно това по НОХД № 4414/2017 г. - „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, което да бъде изтърпяно при „строг режим“ в условията на затвор. Подс. А. постъпил в затвора в гр. Варна на 09.12.2017г. и бил освободен на 03.06.2018г. поради изтърпяване на наказанието.

С Присъда № 60/11.03.2019 г. по НОХД № 211/2019 г. по описа на Района съд - Варна, в сила от 27.03.2019 г., бил осъден за извършено в периода от 10.06.2017 г. до 08.07.2017 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 194 ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година и четири месеца, което да бъде изтърпяно при „строг“ режим условията на затвор.

С Определение № 933 от 20.05.2019 г. по ЧНД № 1637/2019 г. на Районен съд - Варна, влязло в законна сила на 05.06.2019 г., наказанията наложени на подс. А. по НОХД № 5569/2017 г., НОХД № 5733/2017 г., НОХД № 1466/2018 г. НОХД № 1573/2018 г., НОХД № 1906/2018 г., НОХД № 2661/2018 г., НОХД № 2893/2018 г., НОХД № 4739/2018 г., НОХД № 4520/2018 г. и НОХД № 211/2019, всички по описа на Районен съд - Варна били групирани на основание чл. 25, ал. 1 във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК и на подс. А. било наложено наказание в размер на най - тежкото от тях, а именно наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 4 месеца, като посоченото общо най - тежко наказание било увеличено на основание чл. 24, ал. 1 от НК с 8 месеца. Подс. А. изтърпял така наложеното наказание на 21.04.2020 г.

Налице е и предпоставката на чл.30, ал.1 от НК - не са изминали пет години от изтърпяване на така наложеното наказание.

При определяне на наказанието на подсъдимия, съдът прецени степента на обществена опасност на конкретното деяние към минималния размер, , както в сравнение с обичайните случаи от този вид, така и предвид липсата на особени обстоятелства при извършването му. Съдът отчете, че вещта е била поставена на площадката без да е била прикрепена по специален начин, както и сравнително ниската ѝ стойност, поради което и не отчете като повишаваща степента на обществена опасност на деянието начина на извършването му и стойността на вещта.

От друга страна съдът се съобрази и с обществената опасност на дееца, като взе предвид следните обстоятелства:

Отегчаващи отговорността обстоятелства по делото не са установени. Предходната съдимост на подс. А. е основание за квалифициране на деянието като „опасен рецидив“ и обуславя завишена наказуемост на деянието, поради което не се цени от съда като отегчаващо отговорността обстоятелство.

Изложените обстоятелства, както и изтеклия период от време от извършване на деянието до датата на постановяване на присъдата, мотивираха съда да определи наказание на подс. А. при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК, под минимално предвидения размер, като съответно на тежестта на извършеното престъпление и степента на обществена опасност на извършителя.

Водим от горното, съдът определи наказание на осн. чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 и

чл.55 ал.1 т.1 от НК ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ШЕСТ МЕСЕЦА.

За да определи първоначалния режим на изтърпяване на наказанието, съдът изходи от разпоредбата на чл.57 ал.1 т.2 б.“Б“ от ЗИНЗС и определи първоначален СТРОГ режим.

По този начин и с това наказание съдът счита, че ще бъдат изпълнени целите на генералната и специална превенция.

Съдът възложи направените деловодни разноси на подсъдимия, съобразно чл.189, ал.3 от НПК.

Водим от горното съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: